

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1236/2017
07.12.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Миловановића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Великом Градишту К 237/14 од 22.06.2017. године и Кв 66/17 од 28.08.2017. године, у седници већа одржаној 07.12.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Миловановића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Великом Градишту К 237/14 од 22.06.2017. године и Кв 66/17 од 28.08.2017. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Великом Градишту К 237/14 од 22.06.2017. године, окривљени АА, обавезан је да приватном тужиоцу ББ, на име трошкова кривичног поступка у кривичном предмету К 237/14, исплати износ од 227.250,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности наведеног решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Великом Градишту Кв 66/17 од 28.08.2017. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА, изјављена против решења Основног суда у Великом Градишту К 237/14 од 22.06.2017. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Миловановић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијана решења и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или их преиначи у корист окривљеног.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за

доношеће одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног, у захтеву за заштиту законитости најпре истиче да првостепени суд, доносећи одлуку о трошковима поступка, није дао разлоге у погледу одлучне чињенице - да ли се трошкови кривичног поступка на које је окривљени обавезан побијаним првостепеним решењем, односе само на кривично дело за које је оглашен кривим (кривично дело из члана 122. став 1. КЗ) или се ови трошкови односе и на кривично дело за које је окривљени ослобођен од оптужбе (кривично дело из члана 170. КЗ). Такође, бранилац указује да ни другостепени суд у својој одлуци, није дао довољне и јасне разлоге у погледу одлучне чињенице - да се одређени трошкови нису могли издвојити из укупних трошкова.

Изнетим наводима, по налажењу овог суда, бранилац окривљеног указује да су побијана решења, донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног, оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

За председника већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић